

Willkommen, bienvenue, welkom en laat al uw zorgen buiten

THEATER Cabaret

De Graaf & Cornelissen Producties

Regie: Paul van Ewijk

Gezien op 12 oktober 2008

Gezien in Parktheater, Eindhoven

De Graaf & Cornelissen Producties - Cabaret

door **Linda Mous**

fotografie: Royal Promotions

14 oktober 2008 (laatste wijziging: 20 oktober 2008)

"Het leven is cabaret, mijn schat. Het leven is louter show" zingt Sally Bowles (Ellen Evers) aan het einde van de voorstelling. Deels heeft ze gelijk, want het cabaret vormt een schaduwwereld voor hen die de realiteit niet onder ogen willen zien en in blijde onwetendheid willen leven. Het schrille contrast tussen de wereld van de Berlijnse Kit Kat Klub en het Duitsland van de jaren '30 waarin Hitlers fascistische ideeën aan populariteit winnen, is zo doordringend, dat zelfs gezapige liedjes over fruit daar geen afbreuk aan doen. *Cabaret* maakt een indruk als nooit tevoren.

Cabaret begint wanneer de Amerikaanse schrijver Clifford Bradshaw (Dick Cohen) neerstrijkt in het Berlijn van de jaren '30 en daar kennis maakt met nachtclubzangeres Sally Bowles die nog dezelfde avond bij hem intrekt. Bradshaw huurt zijn kamer bij de oude Fräulein Schneider (Pamela Teves) die nogal gecharmeerd is van fruitverkoper Herr Schultz (Johnny Kraaijkamp) en in de tussentijd de schare matrozen van huurster Helga Kost (Sabine Beens) probeert te verjagen.

De eerste akte is nog redelijk luchtig met vrolijke nummers als *Twee Dames*, *Mein Herr* en *Laat mij maar dromen*. Toch is vanaf het eerste moment, wanneer een toespraak van Hitler over de luidsprekers galmt, al duidelijk dat er iets borrelt onder de oppervlakte. Dit wordt meesterlijk weerspiegeld door het nummer *Der Morgige Tag ist mein* (morgen behoort aan mij) dat tijdens de voorstelling keer op keer in reprise gaat om de opmars van het fascisme te suggereren. De keuze om dit nummer in het Duits te zingen, draagt nog eens extra bij aan deze onheilspellende sfeer.

De tweede akte is donkerder en dringender. Het laat er geen twijfel over bestaan dat de eens abstracte politieke ideeën nu ook de levens van individuele mensen beïnvloeden. De invloed van deze denkbeelden wordt tastbaar gemaakt door middel van de relatie tussen Fräulein Schneider en de joodse Herr Schultz die zich vanaf de eerste akte heeft ontwikkeld. Het nadeel is dat deze relatie nooit de betekenis heeft gehad die nodig is om de impact van de gebeurtenissen goed weer te geven. De opbouw van de relatie is kinderlijk, de liedjes zijn sentimenteel en zelfs irritant wanneer er een ananas toegezongen wordt. Daarbij is het einde van de relatie realistisch, maar uiterst beheerst waardoor het weinig indruk maakt.

Ook de relatie tussen Sally en Clifford wordt indirect beïnvloed door de ontwikkelingen in Duitsland. Ondanks zijn *Laat mij maar dromen*, is Clifford degene met open ogen die als geen ander begrijpt wat er te gebeuren staat. Ongetwijfeld deels gevoed door angst vanwege zijn bisexualiteit, wil hij Sally, die inmiddels zwanger is, mee naar Amerika nemen. Sally is de dromer en denkt dat de politieke onrust niet zo veel voorstelt en wel over zal waaien en weigert met hem mee te gaan. Voor het relatief luchtige einde van vorige versies van *Cabaret* is in deze voorstelling echter geen plaats en het finalenummer onderstreept hoe erg Sally het bij het verkeerde eind heeft.

Als bij iedere *Cabaret*, worden scènes van het verhaal onderbroken door sketchjes uit de Kit Kat Klub vertolkt door de Master of Ceremonies (Sven Ratzke) en het ensemble. Ook deze stukjes krijgen in hun hilariteit steeds meer een waarschuwend boodschap waardoor blijkt dat er eigenlijk geen ontsnappen is aan de realiteit. Complimenten ook voor het decor- en lichtontwerp, waardoor de twee werelden nog meer met elkaar vervlochten raken. Ratzke zet een geweldige performance neer als Emcee in al zijn excentriciteit en verschuift moeiteloos van luchtig naar onheilspellend. *Cabaret* is zijn eerste musical, maar gebaseerd op zijn optreden als Emcee, zeker niet de laatste.

Wat deze *Cabaret* van andere onderscheidt, is de onheilspellende boodschap die heel dicht aan de oppervlakte komt en het publiek met een *unheimisch* gevoel het slotapplaus nog enkele seconden uit doet stellen. *Cabaret*

staat dus garant voor een avondje show en entertainment, maar wel met een duidelijke en tijdloze boodschap.

Cabaret is nog tot en met 1 maart 2009 in verschillende Nederlandse theaters te zien.

© 1997-2008 8WEEKLY Webmagazine